

Sygn. akt II CZ 96/06

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Tadeusz Żyznowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "D." w S.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 5 grudnia 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 10 lipca 2006 r., sygn. akt II Ca .../06,

odrzuca zażalenie i zasądza od powoda M. P. na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 października 2002 r. powód M.P. został zwolniony w całości od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 10 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie powoda na postanowienie tego Sądu z dnia 5 grudnia 2005 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej. Powód M. P. złożył na to postanowienie zażalenie bez uiszczenia opłaty podstawowej. W złożonej odpowiedzi pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa wnosila o oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 14 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, opłatę podstawową pobiera się od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wśród pism wymienionych w art. 3 ust. 2 powołanej ustawy mieści się zażalenie. W konsekwencji uznać należy, że opłatę podstawową obowiązana jest uiścić strona wnosząca zażalenie, jeżeli została przez sąd zwolniona od kosztów sądowych całkowicie lub częściowo – w zakresie obejmującym dokonanie tej czynności. Powód został w całości zwolniony od kosztów sądowych, co skutkowało istnieniem po jego stronie obowiązku uiszczenia opłaty podstawowej od złożonego zażalenia.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych i środków zaskarżenia wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa obecnie art. 130² § 3 k.p.c. Przepis ten stanowi, że sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. W orzecznictwie przyjmuje się, że pojęcie opłaty w wysokości stałej obejmuje nie tylko opłatę stałą w rozumieniu nowej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ale

również opłatę podstawową por. m.in. post. Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2006 r. I CZ 23/06 (niepubl.) i uchwałę z dnia 21 listopada 2006 r. III CZP 109/06 (niepubl.). Po pierwsze bowiem, wysokość opłaty podstawowej jest stała, gdyż wynosi 30 zł (art. 14 ust. 3 powołanej ustawy). Po drugie, sformułowanie „opłata w wysokości stałej” różni się istotnie od używanego w ustawie o kosztach pojęcia „opłata stała”, co wskazuje na zamiar ustawodawcy nadania tym określeniom innego znaczenia. Po trzecie wreszcie, nie ma podstaw do przyjęcia, że wolą ustawodawcy było wyłączenie sankcji przewidzianej w art. 130² § 3 k.p.c. w stosunku do stron zwolnionych przez sąd od kosztów sądowych i reprezentowanych przez profesjonalnego pełnomocnika. W konsekwencji, wniesienie zażalenia bez uiszczenia opłaty podstawowej przez adwokata reprezentującego skarżącego w całości od kosztów sądowych skutkuje odrzuceniem zażalenia.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy oddalił zażalenie z zasądzeniem kosztów wywołanych wniesionym zażaleniem (art. 397 § 2, 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1, 98 § 1 i 3 oraz 99 k.p.c.).